

RIKSDAGENS SVAR 106/2010 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om fiske

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om ändring av lagen om fiske (RP 29/2010 rd).

Beredning i utskott

Jord- och skogsbruksutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (JsUB 13/2010 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalanden:

1. Riksdagen förutsätter att man vid översynen av fiskelagens bestämmelser om tillsyn och straff med det snaraste kompletterar lagen med möjliga bestämmelser om påföljder för brott mot avtal om skydd av saimenvikaren.
2. Riksdagen förutsätter att anslagen för naturvård fullt ut används för naturvård, inklusive skydd av saimenvikaren, när medlen för skyddsavtal överförs från Forststyrelsen till Närings-, trafik- och miljöcentralen i Södra Savolax.

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag

om ändring av lagen om fiske

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om fiske (286/1982) 37 § 3 mom., sådant det lyder i lag 526/1996, samt *fogas* till lagen nya 37 a—37 c § som följer:

37 a §

Genom förordning av statsrådet kan användningen av fångstredskap av viss typ eller av visst fiskesätt förbjudas för en tid av högst fem år åt gången inom ett visst vattenområde och utfärdas detaljerade bestämmelser om den tid då fångstredskapen får användas, om det behövs för att en djurart som med stöd av naturvårdslagen (1096/1996) har förklarats vara hotad ska förbli livskraftig och för att en gynnsam bevarandestatus för arten ska nås i området.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan för en tid av högst fem år åt gången och för ett visst vattenområde utfärdas detaljerade bestämmelser av teknisk natur om fångstredskapens konstruktion och användning, om det behövs för att en sådan hotad djurart som avses i 1 mom. ska förbli livskraftig och för att en gynnsam bevarandestatus för arten ska nås i området.

Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om djurarter gäller också underarter, raser, stammar och former.

37 b §

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Södra Savolax och ägaren till ett vattenområde eller innehavaren av en särskild rättighet till ett vattenområde får ingå ett avtal om att begränsa och förbjuda fiske i ett visst vattenområde för att saimenvikarstammen ska förbli livskraftig och för att en gynnsam bevarandestatus ska nås för saimenvikaren. Avtalet kan ingås för högst fem år åt gången.

37 c §

Om ett förbud som föreskrivits med stöd av 37 a § 1 mom. förorsakar ägaren till vattenområdet eller innehavaren av en särskild rättighet betydelsefull olägenhet, har han rätt att få full ersättning av staten. Närings-, trafik- och miljöcentralen företräder staten i ersättningsärendet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen och den som anser sig vara berättigad till ersättning ska försöka komma överens om ersättningens belopp. Om en överenskommelse inte nås kan den som orsakats olägenheten, inom ett år från det att det förbud som ligger till grund för ansökan har

trätt i kraft, hos lantmäteribyrån ansöka om att ersättningen ska bestämmas genom förrättning. Vid bestämmandet av ersättningen tillämpas bestämmelserna i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977). På ersättningen ska betalas ränta i enlighet med 95 § 1 mom. i nämnda lag från den dag då den som har rätt till ersättning hos lantmäteribyrån har ansökt om förordnande av ersättningsförrättning.

Rätt till ersättning enligt denna paragraf föreligger dock inte för en sådan olägenhet för vilken den som orsakats olägenheten är berättigad till ersättning med stöd av någon annan lag eller överenskommelse.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om vissa inskränkningar av fisket i Saimen (223/2009) vilken utfärdats med stöd av 37 § 3 mom. i lagen om fiske, sådant det gäller vid denna lags ikraftträdande, förblir alltså i kraft.

Helsingfors den 24 juni 2010
